

liv. Det kunne jo være, at danske soldater havde stået i den situation.

Derfor er det jo lidt interessant, især når statsministeren nu vil til at sende danske soldater af sted uden FN-mandat, at få afklaret: Hvem har ansvaret for, at noget sådant kan ske? For forudsætningen for, at man kan undgå, at det sker en anden gang, er jo, at man ved, hvem der har ansvaret for, at det skete sidste gang.

Derfor blot til statsministeren – vi må jo tage det som et skriftligt spørgsmål, jeg forventer nok ikke at få svaret nu, men alligevel: Kan vi ikke få et svar, bare et enkelt lille svar på, hvem der havde ansvaret for at træffe de prioriteringer?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der kan altså ikke føjes nyt til det, jeg allerede har svaret. De koalitionsstyrker, der står i området, har ansvaret for at sikre ro og orden. Det er dér, ansvaret ligger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2887

10) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Er statsministeren enig i, at et overgangsregime i Irak ingen bemyndigelse har til at træffe beslutninger, der rækker ud over overgangen til irakisk styre, herunder beslutninger om anvendelse af irakiske olieindtægter?«

Keld Albrechtsen (EL):

Nu står vi jo i den situation, at der befinder sig en besættelsesstyrke i Irak installeret af den koalition, der har ført krigen, uden at hvile på noget FN-grundlag, og uden at man har sikret sig konkrete planer om overgangen til et styre, hvor Irak på demokratisk vis kan styre sine egne anliggender.

Derfor går jeg ud fra, at statsministeren kan bekræfte, at i en sådan situation, der ikke hviler på folkeretten og heller ikke hviler på en legitim regeringsmagt i Irak, kan der ikke træffes nogen beslutninger, som rækker ud i fremtiden, og som vil forpligte kommende valgte irakiske regeringer.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Irak er en selvstændig og suveræn stat, og det har FN's Sikkerhedsråd også ved gentagne lejligheder bekræftet. Udgangspunktet er derfor, at

det vil være den fremtidige demokratiske regering i Irak, der har retten til at træffe alle beslutninger vedrørende den fremtidige administration af landet og landets værdier, herunder de irakiske oliereserver.

Nu formoder jeg, at hr. Keld Albrechtsen refererer til perioden, fra koalitionsstyrker effektivt overtager den militære administrative myndighed i Irak og så frem til, at en ny demokratisk regering kan indsættes.

I den periode kan man da ikke udelukke, at der vil kunne træffes beslutninger, der kan række ind og få virkning for den periode, hvor en ny demokratisk regering i Irak er på plads.

Kl. 15.05

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne takke for den principielle del af statsministerens svar, som jo bare er en bekræftelse af, at man ikke fra besættelsesstyrkernes side kan træffe beslutninger, som forpligter kommende irakiske demokratisk valgte regeringer.

Men så kommer der en utydelighed ind i statsministerens svar i den sidste del, hvor statsministeren siger: Jamen det kan jo så godt alligevel være, at der bliver truffet visse beslutninger. Der er jo tale om en besættelsesmagt, og derfor må sådanne beslutninger være af en sådan art, at de ikke forpligter, og at de vil kunne omgøres.

Derfor vil jeg konkret spørge, når statsministeren nu meget relevant nævner olien: Det er jo velkendt, at man nu er ved at uddele muligheder til selskaber. Vil man da kunne risikere, at der træffes beslutninger om at give koncessioner, udvindelses- og salgstilladelser, til selskaber, som rækker ud over den tid? Vil man kunne risikere, at der f.eks. indføres beskatningsregler eller laves noget, der minder om den danske nordsøgasaftale eller lignende elendige vilkår, som så kan blive en økonomisk møllesten om halsen på en kommende irakisk regering?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det mener jeg ikke er nogen nærliggende mulighed eller risiko. Altså koalitions opgave i denne mellemfase vil være at træffe de nødvendige beslutninger for at beskytte befolkningens private økonomiske og kulturelle velfærd.

Lov og orden og offentlig sikkerhed skal genoprettes i det irakiske samfund og for den enkelte borger, og befolkningen skal sikres forsyninger med fødevarer, medicin og andre livsfornødenheder. FN's Sikkerhedsråd har jo også ved en